



Viitasaaren City-galleria on oiva paikka tuoda taide ihmisten keskelle.

Rauhaton tila vaatii teokselta paljon

Kuvataiteilija Tiina Tainio toi ihanat naisensa Viitasaaren City-galleriaan

NIINA LUOMALA

— Kun en elätä itseäni taiteella niin en viitsi kutsua itseäni ammattilaiseksi, kertoo Pihtiputaalla syntynyt kuvataiteilija Tiina Tainio. On helppoa löytää itseään ammattilaisiksi kutsuvia harrastelijoita, mutta Tainion kohdalla tilanne on päinvastainen.

Kun ottaa huomioon sen tosiasian, että Suomen kuvataiteilijoista alle viisi prosenttia elää taiteella, voiko se olla ammattilaisuuden määre?

Tainio on muuttanut Pihtiputaalta seitsemäntoista-

tavuotiaana. Ensin Kuortaneelle urheilulukioon, sen jälkeen Moskovaan Surikovin taideakatemiaan opiskelemaan. Lapsuutensa Tainio kertoi käyttäneensä urheilemiseen, mutta au pair -vuosi New Yorkissa muutti kaiken.

— Lännen jälkeen oli nähtävä myös itä, Tainio naurahtaa. Muuttaessaan Moskovaan hän ei puhunut venäjää lainkaan. Taideakatemiaan tulevia ulkomaalaisia varten oli kuitenkin valmistava tiedekunta, jonka avulla Tainio oppi kieltä.

Silloin Surikovin taideakatemiassa suhtauduttiin

ulkomaalaisiin ”lempeästi”, mutta aika nopeasti jyvät erottuivat akanoista ja ne, jotka eivät olleet tosissaan, lähtivät kotiin.

Moskova näkyy töissä edelleen

Pelottelut vuoden mittaisesta kipsin piirtämisestä ovat totta. Vasta toisena vuonna opiskelijat saivat käyttöönsä elävän mallin. Työskentely on pitkäjänteistä ja vaatii motivaatiota.

— Kyllä siellä tiedettiin, että Venäjältä tulevat maailman parhaat taiteilijat. He halusivat ottaa ulkomaalaisia opiskelijoita ja jakaa sitä osaamista muuallekin, Tainio kertoo.

Tainio valmistui Surikovin taideakatemiasta taiteen maisteriksi vuonna 2000, yhden valmistavan ja seitsemän opiskeluvuoden jälkeen.

Surikovin akatemian opit eivät kovin nopeasti unohtukaan. Alalla täytyy olla vahvatahtoinen, jos haluaa pitää kiinni omista ideoistaan. Tainio kertoo vasta hiljattain päässeensä irti niin sanotusta akateemisesta leimasta:

— Nyt vasta olen päässyt siihen pisteeseen, että tiedän oikeasti mitä haluan tehdä, Tainio sanoo.

Nykytaiteen kentässä Tainion työt puolustavat aika perinteistä ilmaisua siinä mielessä, että estetiikka on arvoista tärkein.

Ehtymättömäksi inspiraation lähteeksi Tainio mainitsee tsekkiläisen, 1900-luvun alussa vaikut-

taneen Alphonse Muchan. Mucha tunnetaan Art Nouveau -suuntauksen suurimpana nimenä. Hänen työnsä ovat yhtä aikaa rönsyileviä ja herkkiä kuvia naisista. Muchan työt rohkaisivat Tainiota.

— Ajattelin, että miksen minäkin voisi maalata galleriaa täyteen naisia, hän naurahtaa.

Tainion naiskuvat eivät kuitenkaan ole muotokuvia. Maalauksissa on espanjattaria ja linnan rouvia, jotka ovat pääasiassa Tainion hengentuotetta. Ehkä juuri siinä näkyy taideakatemia tuoma taito: varjojen tuomat muodot ja ihon hehku kasvoissa eivät ole helppoa toteuttaa mallia mukailleenkaan, saati sitten täysin ilman.

Tainio on matkustellut paljon, joten eri kulttuurit näkyvät sitä kautta hänen naiskuvissaan. Maalauksissa värienkäyttö on ronskia, mutta yleisilme harmoninen.

Kaupunki-maiseman rytmi

Maalausten lisäksi näyttelyssä on keveämpiä pahlille ja paperille tehtyjä teoksia sekä mosaiikkiteitä. Positiivista on myös se, että kehkeysiin on panostettu.

Työskentelyssään Tainio kertoo olevansa aika impulsiivinen. Maalaukset saattavat syntyä parissa-kolmessa tunnissa, mutta vastaavasti epäonnistuneitakin versioita tulee.

Materiaalien suhteen Tainio on ennakkoluulo-

ton. Kaiken vesiliukoisen voi sotkea keskenään. Sitä kautta värin peittävyys ja sävyihin saa vaihtelua.

Jatkossa Tainio kertoo keskittyvänsä kaupunkimaisemaan. ”Kattojen tasalla” -sarjan teoksissa tarkastellaan maisemaa sieltä, mistä sitä harvemmin näkee.

Ylhäältä voi nähdä kerralla suurempia kokonaisuuksia, ja Tainiota kiehtoo erityisesti rytmii, joka syntyy kattojen muodoista, savupiipuista, ikkunoista tai mistä tahansa maiseman elementeistä.

Tiina Tainio on tyttönimeltään Kauppinen. Hän asuu Vantaalla, mutta käy Pihtiputaalla lähes kuukausittain vanhempiensa luona tai mökillä. Hän ei tällä hetkellä tee taidettaan täysipäiväisesti, vaan työskentelee varaosavientimyyntissä ulkomaa kauppan puolella. Opitusta Venäjän kielestä on siis hyötyä edelleen.

Läpikulkutila näyttämönä

City-galleria on oiva paikka tuoda taidetta ihmisten keskelle, mutta rauhaton tila vaatii teokselta paljon. Työn täytyy olla tarpeeksi voimakas herättääkseen ohikulkijoiden huomion.

Niille katsojille, jotka haluavat nimeomaan mennä katsomaan näyttelyä, tila ei anna mahdollisuutta keskittyä. On myös hieman häiritsevää, ettei näyttelyä voi katsoa ehjänä kokonaisuutena mistään kulmasta.

Nämä ovat kuitenkin sivuseikkoja, on hienoa että Viitasaarella yleensä on City-galleria. Voisiko samaa ideaa kenties toteuttaa Pihtiputaalla? Kalliit näyttelytilat eivät kannata, mutta ilmaille, tyhjälle seinätilalle uskoi olevan käyttöä. Toiminnalla palveltaisiin niin tekijää kun yleisöäkin.

Ihania naisia -näyttely on avoinna kuun loppuun asti.



Tiina Tainio - Harlekiinin ystävätär



Tiina Tainio